

روز جهانی حقوق بشر

بخاطر کرامت انسان ، منشور جهانی حقوق بشر را گرامی میداریم :

تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر در دسامبر (۱۹۴۸ م) توسط کشور های عضو سازمان ملل متحد ، در واقع بزرگترین دستاورد مشترک ناشی از مبارزات تاریخی انبای بشر در طول تاریخ در راستای حفظ کرامت انسانی ، آزادی ، مساوات ، عدالت و برابری می باشد که خوشبختانه با تاریخ ، ارزش های فرهنگی و دین و آیین افغانستان همخوانی دارد.

درین سند برای اولین بار در مقیاس جهانی به سند حقوقی جهانشمول موافقت صورت گرفت که فارغ از هر نوع تبعیض و تمایز نژادی ، مذهب ، عقیده و جنسیت آزاد و برابر تعریف گردید.

مبانی این اصول افزون در بسیاری ادیان و فرهنگ ها درین اسناد تاریخی پیریزی گردیده است :

— منشور مکننا چارتا در انگلستان (۱۲۱۵ م)

— میثاق حقوقی انگلستان (۱۶۸۹ م)

— منشور حقوق بشر ویرجینیا در امریکا (۱۷۷۶ م)

— اعلامیه معروف استقلال امریکا

— اعلامیه حقوق شهروندان در فرانسه (۱۷۸۹ م)

— تاسیس جامعه ملل و اسناد مصوب آن

— ایجاد سازمان ملل متحد و انفاذ منشور آن

انتشار اعلامیه جهانی حقوق بشر زمینه های مساعد را برای تدوین و تصیّب اسناد بزرگ در سازمان ملل متحد بوجود آورد که مندرجات آن مفاهیم و ارزش های حقوق بین الملل معاصر می باشد که در مجموع منشور حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را مسجل ساخته است :

— میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی

— میثاق بین المللی حقوق اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۶۶ م)

— کنوانسیون جلوگیری از ژینو ساید (۱۹۴۸ م)

— کنوانسیون مهاجران (۱۹۵۱ م)

— کنوانسیون حقوق سیاسی زنان (۱۹۵۳ م)

— کنوانسیون علیه هر نوع تبعیض (۱۹۶۶ م)

— کنوانسیون ضد اپارتاید (۱۹۷۳ م)

— کنوانسیون منع تبعیض علیه زنان (۱۹۷۹ م)

— کنوانسیون منع شکنجه ، تعذیب و رفتار غیر انسانی (۱۹۸۴ م)

— کنوانسیون حقوق اطفال (۱۹۸۹ م)

هیئات ، افسوس و صد افسوس که :

جهان ما را ، در موجودیت چنین وثیقه های زرین در مسیرسوق داده اند که ، در هفتادوپنجمین سال تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر که از طرف سازمان ملل متحد بحیث روز جهانی حقوق بشر مسمی گردیده است ، باید از فاجعه های هولناک حقوق بشریاد نماییم و خشن ترین نقض حقوق بشررا با غیر انسانی ترین اشکال آن مشاهده نماییم .

احوال اسفناک جهان و آنچه در افغانستان ، اوکراین و غزه میگذرد ، نمایانگر مرگ ارزش های والای انسانی است که در اسناد بین المللی فوق الذکر تسجیل یافته و دولت های عضو سازمان ملل متحد ملزم برعایت ان می باشند .

تراژیدی حقوق بشر ازین واقعیت اسفناک ناشی میگردد که :

سکانداران قدرت و ثروت جهان که شورای امنیت سازمان ملل و عالیترین مرجع اجرایی آن سازمان را در اختیار دارند و مطابق به احکام منشور ملل متحد ، متعهد به رعایت موازین قبول شده رعایت موازین حقوق بشری ، حفظ صلح و امنیت جهانی می باشند ، مصروف تجاوز ، جنگ افروزی و مصایب جانکاه بشریت گردیده اند . درست در چنین حالت است که : احترام بحقوق بشر بمثابه یک اصل ، قربانی منافع ملی قدرتهای بزرگ و « دولت های سرکش » شده است و کفاره آنرا مظلومترین خلق خدا میپردازد . چنانچه در « دوزخ » غزه بیشتر از نیم قربانیان اطفال معصوم اند ، ابتدایی ترین حقوق انسانی بیشتر از نیم نفوس افغانستان را برخلاف دین ، آیین و تمام ارزش مندرج در اسناد متذکره را نقض مینمایند .

احوال اسفناک جهان و وقایع هولناک ، بیانگر « نقض مستدام حقوق بشر » است و این مصیبت در حالیکه سونامی فقر ، خلیج نابرابری های اجتماعی را گسترش داده است که بستر رشد ذهنیت تکفیری بنیادگرایانه و طاعون جرایم سازمان یافته می باشد .

بدینرو :

اگر بمثابه شهروندان با مسولیت جهان سخن بگوییم ، واقعیت تلخ این است که :

اقلیت صاحبان قدرت و ثروت و سکانداران ماشین های جهانبخوار جنگی ، جهان را درسراشیب سقوط به « جنگل بدون قانون » سوق داده اند .

با درک از حقایق تلخ و خانمانسوز ، نیاززمان است تا بخاطر دفاع از حقوق اولیه و طبعی بشر که همانا ، حق حیات ، حفظ کرامت انسانی ، آزادی ، برابری ، عدالت و مساوات ، صدای خود را بلند نماییم و سخنان و خشورانه حضرت سعدی را ملاک اندیشه و عمل خود قرار دهیم که :

بنی آدم اعضای یکدیگر اند — که در آفرینش ز یک جوهر اند

چو عضو بدرد آورد روزگار — دیگر عضو ها را نماند قرار

با حرمت

هیأت اجراییه انجمن سراسری حقوقدانان افغانستان

میرعبدالواحد سادات رییس انجمن